



ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ «ΚΡΙΤΙΚΗΣ»

[Υπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς «Κριτικῆς» ἐστάλη εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, λογίους καὶ χαλιτέχνας μας ἡ ἑξῆς ἐπιστολὴ].

*Αξιότιμε Κύριε.

Δὲν θὰ διέφυγε τὴν προσοχὴν καὶ τῶν μᾶλλον ἀπαισιοδόξων διὰ τὰ ἐν γένει Ἑλληνικὰ πρόγυμνα 'Ἑλλήνων, διὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μία νάποια, μηδὲ μέν, ἀλλ' ἀριστὰ αἰσθητὴ ἀφύπνισις ἐσημειώθη εἰς τὴν πνευματικήν, καλλιτεχνικήν καὶ ἐθνικήν μας ζωήν.

Εἶτε γεγοός, καὶ τὸ πιστοποιοῦν, ίδιως εἰς τὰς ἡμέρας μας, πολλὰ φαρεοῦ σημεῖα, διὰ οὓς Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πτεῦμα, ἐλευθερούμενα βαθμηδὸν καὶ πατ' ὅλην ἀπὸ τὸν ζυγὸν πολλῶν προλήψεων καὶ βοσφαλμένων δοξασιῶν, αἱ δοποῖαι τὰ ἀπειμάχουνται ἀπὸ τὴν ἀληθῆ των πορείαν καὶ ἐξέλιξιν, ἥρχουσαν τὰ τρέφονταν νέους πόθους καὶ νέα ίδαικὰ, μᾶλλον συμβίβαζόμενα μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς γένειας ἐθνικῆς ἐποχῆς, καὶ ἥρχουσαν ἀκόμη τὰ διεπιστοταῖς πολεῖς οἱ δόποιοι, φανατικοὶ ἀπόστολοι παρελθόντων πραγμάτων, νάποιτε μεγάλων καὶ νάποιτε μηδῶν, πειραμάνοντες ἀκόμη εἰς τὸ τὰ διατηρήσοντα γνωπὸν ἔτα κόσμου ίδεων καὶ ἡδιανθρ καὶ αἰσθητικῶν νόμων, τὸν δόποιον ἥρχουσε τὰ φθείοντα ἀπὸ ποιοῦθεν δομοῖς σκώληξ τῆς σῆψεως.

Τῆς πνευματικῆς καὶ ἐθνικῆς αὐτῆς χαρακτῆρης ἀναγεννήσεως, τῆς φρεσούσης μεδ' ἔαντῆς δόλον τὸν νεφελώδη καὶ ἀδριστὸν χαρακτῆρα τῶν πρόστων ἐκδηλώσεων καὶ τῆς πρώτης ζυμώσεως μᾶς νέας ζωῆς, διερμητεῖς δημόσιοι, ἐκτὸς τῆς δημοσίου μερίδος τοῦ Τέττου, ίδιως διάφορα περιοδικά, ὡς η «Ἐστία», η «Τέχνη», «Τὸ Περιοδικόν μας», δ «Διόνυσος» κτλ. τὸ καθὲν ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὰ δόμα τοῦ δυνατοῦ του.

*Η «Κριτική», έχονσα τὴν ἀξίωσιν (δικαίαν η ἀδικον), διὰ εὐρύτερον ἀπάχθη τὰ διερμηνεύοντα καὶ τὰ ὄποιδερά τηρ ἀφίπτοις, θέτουσα δὲ ὑπεράριτο πατεῖσις ίδαικοῦ τῆς, (ὡς τὸ μέχρι τοῦδε ἔργον τῆς ἀποδεικνύει,) τὴν ἐλληνίστευσαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἐνθάρρυνται καὶ ὑποστήσιεν τῶν ἐθνικῶν ἔργων, η τὴν διὰ πάσις δυνάμεως κατάδομην αὐτῶν, ἐν η περιπτώσει ταῦτα ὑπὸ τὸν φαινομενικὸν πέλον

έθνων, ήθελον φέρει μεστόν τηγανίσαντες λαζαλμήνες καὶ ἀπεθηκῆς πορείας, θέλει μεταχειρισθῆναι δευτερόν μέσων τούς πληρωτέρους θυμηταρίας τοῦ αποποῦ της. "Εχοντα δὲ τὴν πεποιθήσαντα, οὐδὲ τῆς δημοπροσώπους Συγηγάδαντο, ἀφοράντων τὰ πλονδαύτερα καὶ τὰ οδοντοπικότερα τῆς Εθνικῆς μητρὸς πράγματα, θέλει κατὰ πολὺ ουτελέσαι τὰς τὴν παρετίθαντα προσάνθητα τῷ Έργῳ της. ἀπεργάσαντες ἀπὸ τοῦδε καὶ τὰς τὸ ξένης καὶ ἐποκρῆτον εἰδηντα πλούτου τοῦ Έργον της.

Πόδες τὸν ακοπόν τοῦτον ἀποτίνεται ποιεῖσθαι, οὗτοι μόνοι, ἔκτισταια τὴν πρενατικήν σας ἀξιαν καὶ τὴν εἰλαργίαν τῶν ψρωγμάτων σας, καὶ σᾶς ὑποβάλλει τὰς ξένης ἴρωτήσας, ἀπιπροσωπευσάντων τὸ Ηρώτον Ζήτηριν της, μὴ τὴν παράκλησιν τὰς ἀπαγόρευτές σαντείπετε τοῖς πάντας προστικτοῦσσαν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΠΡΩΤΗ:

Εἴτε ἀγαμφισθήτητος ὅπι, μηταξὺ τῶν εἰλευτιῶν Έργων τοῖς ἀποδεικτοῖς ἄλλων εἰλικρινῶν τὴν προσοχὴν τῶν ἐθναιστερούτων διὰ πάντα διηγείται τὰς ξένης ἴρωτήσας, ακοπόν Έργον τὴν προσάνθητα, εἰτε καὶ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον.

Τὸ θέατρον τοῦτο τὸ διοίον διάτλος παριέχει καὶ τὴν εἰρηνικαν ἔργων θεάτρου θεάτρου, πούτει η ἐποχει τὰ πλεῖστα ὡς ακοπὸν τὴν ἀπαγόρευτην τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς.

"Απιπροσωπευθεντέρων δημος ἐπὸ διάσον αἰτοειδούτερον σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ἐξ ἡθοποιῶν αἰτοδιδάκτων καὶ ἀγρότων εἰς μίαν σχολὴν καὶ εἰς μίαν αἰσθητὴν μὴ συμβιβαζομένας μὲ τὰς ἀπατήσας τῆς ἐποχῆς μης, εἰτε διενειδῶν τὰ πραγματοποιήσῃ τὸν δημητρὸν αὐτοῦ ακοπόν :

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ:

"Ἄς παραδεχθῶμεν πόδες συγμήνητον τὸ Βασιλικὸν Θέατρον μὲ τὸν διαστὸν τῶν τώρα ξενι, δίναται τὰ ικανοποιήσαντα πόδους καὶ τὰ θρέψη τὰς Σελίδας δικῶν,—ἢ ἐν γένει καλλιτεχνικὴ διεύθυνσις του, ξενι τὰ διαιτοθέματα προσθεῖται καὶ παρέχει τὰς διαιτονέματας ἰγγήσας διὰ τὴν λαζαλή θυμηταρίαν ἵνας τασθεν Έργον,

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΤΡΙΤΗ:

Λέπισθημον ἀπαντάσσως τὸ "Οδοῖον ἀνίγγειλε τὴν ἀπόφεντα τῆς διευθύνσεως, διπος προσληφθῆ δι τὸ Παρισιον ἑταῖρος τῆς Γαλλικῆς Κομιστικῆς Τρουψί, δις διευθύντης τῆς μελλούσης τὰ ίδρυτην μοναστήν ίδρυμα δραματικῆς σχολῆς, ακοπὸν βεβαίως ξενισθεὶς τὴν μάργηνταν τίστει ίδιανταν διεπιμένον

ρικανῶς γὰ διτιπροσωπεύσοντ τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς ἀναγέννωμάς της εθνικῆς μας σκηνῆς.

*Ο κ. Τρουφιέ γνωστὸς γάλλος ἡθοποιὸς, μὴ γνωρίζων ὅμως τὴν Ἑλληνικὴν, μὴ αἰσθανόμενος τὴν ζωήν μας, διτι ὡς φυλὴ ἔχομεν διακοπικὸν καὶ χαρακτηπικὸν εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, τὸ δποῖον δι' ἰδιαιτέρους γλώσσας, δι' ἰδιαιτέρων κινήσεων καὶ δι' ἰδιαιτέρους μοναικότητος καὶ δι' ἰδιαιτέρους χρωματισμοῦ ἀπαγγελλας ἐκφράζομεν, εἰτε δικατάλληλος μὴ ἀναλάβῃ ἡ ταοῦτοιος ἔργον;

Μὲ πᾶσαν ὑπόληψιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΙΩΤΗΣ καὶ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΕΛΕΤ
(Ιδουτα τῆς «Κριτικῆς»)

Υ.Σ. Αἱ ἀπανήσεις γίγονται δεκταὶ μέχρι τῆς 24^η Φεβρουαρίου, καὶ ἀπονομοῦται :

Πρόδε τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Κριτικῆς»
(Οδός Ἀγίου Κωνσταντίνου 20, Ἀθῆνας).



ΟΙ ΠΑΤΡΙΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΗΑΤΡΙΑ

(Καιρωνιολογικὴ μελέτη)

Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο φύλλον).

Ο παρατηρητὴς ὁ ὄποιος θ' ἀνεγνώριζεν ὡς ἀρετὴν τοῦ Νεοελλήνος τὸν Καιρωνίκον Ἡρωῖσμον, τὴν ἐπιθυμίαν τούτεστι ν' ἀποδεῖξῃ εἰς τοὺς συντρόφους του, διτι εἶνε ἵκανὸς νὰ αὐτοθυσιασθῇ ἀψήφωντας τὸν θάνατον, — φρινόμενον παρατηρούμενον κατὰ τὰς ἑκάστοτε μικροσυμπλοκὰς τῶν μεθορίων εἰς τοὺς εἰγενεῖς ἀγῶνας τμημάτων, τῶν ὄποιών τὸ ήθικὸν ἐλαττήριον τῆς φιλοτιμίας ἀξιγγέρθη — δι' αὐτὸς παρατηρητὴς μελετῶν τὰ καθ' ἡμᾶς δὲν θὲν ἐδυστκολεύετο ν' ἀπορρανθῇ, διτι τὸ Κράτος δὲν εὑρίσκεται κάτοχον ἀξιολόγου πολεμικῆς ἡθικῆς.

Καὶ δι λόγος ποῖος; Ἐπεδηλώθη ἡδη διὰ τῶν προηγουμένων. Δὲν καλλιεργοῦνται, δὲν ἀνατρέφονται, δὲν ἐνδυναμώνονται τὰ ἡθικὰ ἐλαττήρικα ὡθοῦνται καὶ κινοῦνται καὶ ἔχεγειρονται τὴν ἔζοχωτάτην τῶν Ἀρετῶν τὴν πολεμικήν.

Εἶνε γνωστὸ τὸ κατόρθωμα τῶν Γερμανῶν Ἰστορικῶν ἐκπιτυχόντων τὴν